Scripsj per Stockx & literas ad Leunclauū fasciculo inclusj, quas & tibj communē dauj, & nunc quoque commendo. Eius enim silentiū tam diuturnū tam diu differtē dæ editionis Xenophontis causam præbet.

Oppianus ad nō missus adiectam interpretationē non habet: quam tamen præcipuē adiungi illj esse cupiebam. Sic etiā in Q. Calabrū & Tryphiodoro ac Coluthū quædam ascendē accepi: sed absque illius opera. Calabrj enterpretatione: quam tamē nanciscj percupio, & de hac inquīras volim.

Mitte nō Dionysiū Periegetā à Stocro acceptus: in quibus scribendis sæpē quū alioquē coniungere secum vellem, te iam præmonebā cōsuescebam, eadēmque omnino tibj cum in currentem venisse quæ mihj tum veniebant. Videōque nihil in huiusmodj locos annotandis: sed nonnullj sunt quos nō ~~nō~~ suspectos habebam: sed nonnullj sunt quos nō ~~nō~~ suspectos habebant: de qua te mihj assensurū spero: sicut & de quibusdam alter à nō quam a te emendatis. Et ys in quos nihil annotasti, vnus est quj me aliquādiu tenet, ὁ δ' ἀν ἀναδαν &c. quē (vt opinor) ὁ Διόνυσος correctū dicas. Ego certē tantum abest vt aliquos à te ἀπέρνησος esse putem, vt te in tam multis tā oculatū fuisse valde mihj nusq videatur. Meminerus (velim) ea mittere quæ deesse vtroq: observasti: nā supplendum edere statuj. & eam multa habeo à nō & ab alijs collecta, sed potissimū à quodā Parisionj. Ac, quāquis hæ Gallicæ turbæ malum rationes nr̄as turbent (quod interim debitores nō persoluant) spero tamen fore vt si Deus

vitæ spatium ad aliquot annos provoget, scriptorq; qui nico bibliopolio desunt secunda editio à me prodeat. In quorq; mentione Dionysij recordor, cuius libroq; sex interpolatos & emendandam & pleresq; in locis planè novam conficiendam curauj. Quod si tamen vesciscas, aliquē virum doctum, qui id hoc labore perfunctum esse, mi certiorem facias vogo.

Iacus
H. S.

Doctiss. viro
Friderico Sylburgio

Francfordij

H. Stephanj.